

Kyrkjelydsblad for Arna

NR. 4 • September 2016 • 49. ÅRGANG

Omsorg ved livets slutt

Sunniva senter for lindrende behandling holder til på Haraldsplass sykehus.

Kristin Vikse arbeider som kreftsykepleier her, og prøver å gjøre livet litt lettere for dødssyke pasienter.

Side 2-3

Ekte speiderglede

Side 6-7

Livsskole for menn

Side 8-9

Synger for tv-aksjonen

Side 15

OMSORG FOR DØENDE I 17 ÅR: – Det er viktig å få ut informasjon om Sunniva, sier Kristin Vikse, som har på senteret. I snart like siden gangen de var halvannen linje tjeneste med dagavdeling og venneforening, til i dag hvor de tilhører spesialisthelsetjenesten og trenger henvisning fra fastlege.

Om å følge mennesker på veien gjennom smerte og spørsmål

– Det var noe han kjente han måtte få gjort først, før han kunne dø. Noe han måtte ta seg av, ordne opp i; prosjekter, ting han sto midt oppe i. Men de som sto rundt han på sykerommet mente han måtte legge det fra seg. Legge det over på dem. La de få ta hånd om alt, sa de. De mente det godt. Men det ble helt feil for han som skulle dø. Han følte seg umyndiggjort. Satt til side. En mann som hele sitt liv hadde hatt styringen.

TEKST OG FOTO: OLAV VIKSE

Jeg sitter i stua heime og intervjuer kona mi, Kristin Vikse, som jobber på Sunniva senter for lindrende behandling (kalt Sunniva i fortsettelsen)

– Et annet eksempel, sier hun, er faren som ville be barna sine om tilgivelse for det alkoholen hadde tatt fra dem.

– Hvordan gikk det? undres jeg.

– Greide de å tilgi han?

– Dattera hans gjorde det.

Men sønnen ville ikke. Han hadde for lengst forsona seg med at han ikke hadde noen far.

Farens spørsmål kom altfor sent.

– Hvorfor valgte du å arbeide med så mye død og sorg?

Blir det ikke for mye død?

– Jo, det blir det. Men inne i alt det vonde er det så mye som gleder meg. Å få lov til å være noe for noen. Få lov å gå

sammen med noen på veien. Lang eller kort. Selvfølgelig blir jeg berørt. Det kunne vært min sønn, min mann eller barnebarn som skal miste far eller mor. Men jeg slutter aldri å forundre meg over hvordan mennesker finner krefter og håp der håpet nesten blir usynlig.

Kristin er blant de som har jobbet lengst på senteret. I snart 17 år. Fra den gangen de var halvannen linje tjeneste med dagavdeling og venneforening, til i dag hvor de tilhører spesialisthelsetjenesten og trenger henvisning fra fastlege.

– Du kunne ha pensjonert deg?

– Jeg er ikke klar enda. Det er så mange som trenger ei hånd. Og jeg kjenner at jeg har mer å gi. Jeg føler faktisk at alderen hjelper meg. Å ha levd ei stund gir trygghet. Men jeg har selvfølgelig ikke alle svarene. Ikke to kreftsyke er like. Ikke to sykdomsforløp er like. Og det er synd at noen av pasientene tar kontakt så sent i forløpet at vi ikke rekker å hjelpe de.

Jeg beundrer menneskene på Sunniva. De arbeider på dødens venterom. Dag etter dag. År etter år. Tenner lys for de som gikk bort siste uke. Arrangerer minnesamvær for de etterlatte tre ganger i året. De gjør en jobb som skulle vært tilgjengelig for langt flere sykdommer.

Kristin får lese gjennom det jeg skriver. Slik alle får. Hun er skeptisk. Liker ikke å snakke om seg selv. Men for Sunnivas skyld, da.

– Det er viktig å få ut informasjon om Sunniva!

– Hvordan ble det kreftsykepleie og Sunniva?

– Jeg var 40 da jeg tok eksamen i sykepleie. Og første pasienten min var far som bodde hjemme og visste at han skulle dø - av kreft. Eksamenspapirene den ene dagen. Hjem til far for pleie den neste. Jeg fulgte han helt fram! Bare den opplevelsen var verd hele utdannelsen!

– Hvordan jobber du i det daglige?

– Sunniva er delt i en sykehushost og i det vi kaller ute-teamet. Jeg jobber i det siste. Vi oppsøker pasienter som er henvist til oss. Trør over dørstokken til deres eget miljø. Ikke bare se dem i ei seng på sykehuset. Der hjemme treffer jeg gjerne ektefelle, barn, slekt og venner noen ganger. Som skal forsone seg med det som er i ferd med å skje.

– Dere er ikke de eneste?

– Nei, vi samarbeider alltid med fastlege og hjemmesykepleie.

– Dør alle på sykehus?

– Nei. Mange vil hjem etter at behandling på sykehus er over. Vi forsøker å gi råd og veiledning for medisinering og pleie. Så tar hjemmesykepleien over. I Arna fungerer samarbeidet veldig godt! Også legene er flinke til å bruke oss!

– Underveis kan det dukke opp hendelser eller spørsmål som gjør at vi må på banen igjen. Det skjer for eksempel at noen vegrer seg mot hyppig medisinering og vil redusere. For slik har de lært! Mens vi sier at medisinering skal tas når det trengs. Vår målsetting er at den syke skal slippe å ha store smerter. På den måten har han eller hun mer krefter til å takle sykdommen, med alt den innebærer. Derfor trekker vi også inn psykolog og prest dersom det er ønskelig. Ikke alle smerter er fysiske «vondter». Man trenger å få tømme seg for uro og bekymring.

– Fins det situasjoner der de pårørende nekter å innse hvilken vei det tar?

– Å ja. Ektefelle og datter nekter å gi opp! De tilkaller helbreder, kjøper vidunderkurer for store beløp. Men når det hele er over, er helbrederen reist hjem. Bare graven er tilbake.

– Vi tenker kanskje at det hadde vært mye bedre for den syke å hatt tid til å forberede seg på å dø!

– Er mange redd for å dø?

– Ja, men mest for smertene. Veien dit frykter mange. Vi forteller dem at det er lite å frykte. At VI tar oss av smertene. At det er dette vi kan aller best! Det var før i tiden at mennesker med kreft måtte dø en pinefull død. Og jeg prøver å forklare det som ikke er lett å forklare og forstå. Litt av det. Og ofte forbløffer de seg selv med en styrke de ikke visste de hadde!

– Hva sier du til dem?

– Jeg kommer til dem uten hvit frakk. Bare Kristin som kan mye om kreft. Som en gjest i huset deres. Noen ganger får jeg mer enn jeg gir! Andre ganger står jeg bom fast; ugreie i familien, mellom ektefeller, mellom dine og mine barn. Eller hvem er det som «eier» den syke. Det hender de pårørende kjemper om å stå den syke nærmest! I alle variasjoner. Man vil gjerne ha kreftsykepleieren fra Sunniva på sin side!

Selvfølgelig. Jeg får ikke vite noe om hva det har handlet om i løpet av dagen når hun kommer hjem sliten om kvelden.

Men jeg skjønner at det har vært en hard dag. Jeg ser at hun er tom. Og neste dag er det nye pasienter. På godt og vondt. Mest godt. Hele mennesket. Jesus eller ikke Jesus. Kanskje Muhammed. Eller en ikke-troende. Alltid hele mennesket. I respekt. Noen lever lenge. Andre dør brått.

– Mitt ønske er at alle skal føle seg sett. Kjenne seg verdifulle. Og ikke ha smerter. Men jeg kan ikke ta det vonde fra dem. Bare gjøre det litt lettere for dem å dø.

Temaserie i Ytre Arna hausten 2016

Ei levande tru i endetida Peters andre brev

Onsdag 21.september kl. 19.00. Ytre Arna bedehus.

Tale: Ingvar Fløysvik

**1.12-21 Ei levande tru har eit trygt fotfeste:
Det profetiske ordet og vitnemålet til apostlane**

Sundag 23.oktober kl.11.00. Ytre Arna kyrkje.

Tale: Arvid Fosse

2.1-22 Ei levande tru under åtak

Sundag 27.november kl. 11.00. Haugland bedehus.

Tale: Ingvar Fløysvik

3.1-18 Ei levande tru og Kristi atterkome

«Ta imot kvarandre!»

Undervisningsserie i Arna kyrkjelyd hausten 2016

Arna kyrkjelyd arrangerer hausten 2016 ein undervisnings-serie der dei ulike tema på - kvar sin måte – handlar om å vera rause mot kvarandre og akseptera kvarandre, og byggja fellesskap. Samlingane finn stad i kyrkjelydshuset tysdagar kl 19-21. Vel møtt!

13.09 Helge Hitland: Kjærleik skaper tilgjeving

27.09 Einar Ekerhovd: «Set dei andre høgare enn dykk sjølvel» Om heiderskultur.

04.10 Øystein Skauge: Kva er eit menneske verd?

18.10 Jan Kåre Jakobsen: Blomar i Guds hage. Om ulike måtar å tru på.

01.11 Steinar Opheim og Gro Eman: Vitnemålet i kvardagen.

15.11 Eit tema som handlar om frimod. Vi har ikkje fått stadfest undervisar enno.

«Ta imot kvarandre slik Kristus tok imot dykk» (Rom 15,7)

Bli med i prosjektkor!

Allhelgensmesse av Egil Hovland

Sundag 6. november kl 18.00 i Arna kyrkje

For mange er helgemesesøndag eller allehelgensdag ein viktig minnedag, der ein kan gå på grava og tenne ljós og tenke på generasjonane som har gått føre oss.

Egil Hovland si allhelgensmesse dannar ei vakker ramme rundt denne heilt spesielle dagen i kyrkjeåret.

Dette verket vert framført som eit prosjekt med prosjektkor og orkester i Arna kyrkje på allehelgensdag sundag 6. november kl 18.00.

Allhelgensmesse vart skriven av Egil Hovland i 1970 for sopran, blanda kor (SATB), orgel, 3 trompetar, 3 tromboner, liturg og kyrkjelyd. Teksten er skriven av Olaf Hillestad.

Denne messa har vore framført mange gongar i kyrkjer over heile landet sidan 1970. Litt av grunnen er nok Hovland sitt vakre og melodiøse, men likevel spennande tonespråk. Samstundes er den ikkje spesielt komplisert å framføre. Blåsarane er med på å gje verket eit høgtideleg og majestetisk preg. Det er eit gjennomkomponert verk, ei messe med musikk til alle messeledda.

Under er sett opp ei oversikt over datoar og klokkeslett for øvingar og framføring. Ta kontakt med underteikna for påmelding og meir informasjon.

Fellesøving prosjektkor:

Tysdag 25. oktober kl. 19.00-21.30 i Arna kyrkje

Tysdag 1. november kl. 19.00-21.30 i Arna kyrkje

Fellesøving med orkester:

Laurdag 5. november kl. 10.00-15.00 i Arna kyrkje

Framføring:

Sundag 6. november kl. 18.00 i Arna kyrkje

Frammøte kl. 16.00

Med helsing: Olav Arne Steinkopf

Prosjektleiar og kantor i Arna kyrkje

Tlf. 47287242 • Epost: os377@kirken.no

Kom og strikk med oss!

Arna kyrkjelyd deltek i prosjektet «Strikk for livet». Det blir samla inn strikka plagg til premature, nyfødde og sjuke barn ved Haydom Lutheran Hospital i Tanzania. Les meir og finn oppskrifter på www.strikkforlivet.no

Arna kyrkjelydshus, tysdag 8. november kl. 19-21.

Det blir enkel servering og utloddning!

Basar! for Arna kyrkjelydshus

Laurdag 24. september kl 14 i Arna kyrkjelydshus

- Åresal og bongboksal
- Trekning av hovudlotteriet
- Ringspel for barna
- Andakt ved Svein Inge Myhr
- Kaffi og kaker

Gåver til basaren kan leverast til kyrkjekontoret.

Alle er hjarteleg velkomne!

Bli med i

LGF-koret i Arna

(Lovsong, gospel og forsongarkor)

For ungdom og unge vaksne

Nytt tilbod i Arna. LGF-koret er med på temagudstenester og ev. andre band-gudstenester. Dei er med som forsongarar, men og har òg meir solistiske innslag i gudstenestene. Det vert øving ein torsdag i månaden i Arna kyrkje frå kl 18.00-19.30. Ta kontakt med kantor Olav Arne Steinkopf (47287242) for meir info eller møt opp i Arna kyrkje torsdag 22. september.

Datoar:

Torsdag 22. september kl. 18.00-19.30

Temagudsteneste søndag 25. september kl. 11.00.

Frammøte kl. 10.00

Torsdag 20. oktober kl. 18.00-19.30

Temagudsteneste 23. oktober kl. 11.00.

Frammøte kl. 10.00

Torsdag 17. november kl. 18.00-19.30

Temagudsteneste søndag 20. november kl. 11.00.

Frammøte kl. 10.00

Visitas i Arna og Ytre Arna

6-8. og 11. desember kjem biskop Halvar Nordhaug på visitas til Arna og Ytre Arna sokn. Det er lagt opp eit omfattande program. I tillegg til møte med råd og tilsette, blir det også møte med skule og næringsliv. Men ikkje minst ynskjer biskopen å møta kyrkjelydane. Set alt no av datoane for felles medarbeidarfest torsdag 8. desember, og visitasgudsteneste 11. desember.

Einar Gjerde død

Mangeårig bladbod for Kyrkjelydsbladet, Einar Gjerde, døydde 4. juli, 94 år gammal. Han stod på posten sin heilt til slutt – og gjekk rundt med det siste nummeret av bladet som kom ut før ferien. Vi takkar for trufast teneste, og lyser fred over minnet.

Abbedissen
begravelsesbyrå as

Fyllingsdalen Døgnvakt 55 15 40 90
Åsane Døgnvakt 55 25 31 00

TILLITEN TIL OSS VIL BLI GODT IVARETATT

www.abbedissen.no

Bergen og Omegn
BEGRAVELSEHJELP

- vi utfører alt det praktiske eller tilrettelegger for pårørende som ønsker å gjøre noe selv

Knut Helge Polden Espen Polden Tom Wilson Heine Polden

Døgntelefon: 55 21 44 50 • mobil: 917 51 700
www.bergenogomegn.no

AVD. BERGEN
Teatergt. 20
5010 Bergen
Tlf: 55 21 44 50

AVD. BERGEN VEST
2. etg på Shellstasjonen
Sortor, 5353 Straume
Tlf: 55 21 44 50

Åsane
Begravelsesbyrå

/ Johannes R. Blom

55 18 90 00 Døgnvakt

E-post: aasane-b@online.no
TERTNESVEIEN 99 (Hildes Blomster AS)

Arna
GRAVFERDSBYRÅ

Ragnhild Th. Kristing
Marit I. Hope
Torstein A. Jenssen

Vi kan hjelpe til med
rådgivning og tilrettelegging ved
begravelser og bisettelser.

Døgnvakt 55 24 08 08
www.arna-gravferdsbyraa.no
Lakslia 13 • 5261 Indre Arna

Koba Christensen
BEGRAVELSESBYRÅ

126 års erfaring - Din trygghet i en vanskelig tid.

- Gratis samtale i hjemmet
- Alle prisklasser - forhåndspris
- Egen blomsteravdeling
- Gravmonumenter

Dreggsallm, 5003 Bergen **Telefon: 55 300 800** post@koba.no, www.koba.no

Åsane Senter Kilden Senter Oasen Senter Sletten Senter

Alltid en
anledning!

TOPPE BLOMSTER
- fra hjerte til hjerte

www.toppeblomster.no Tlf: 55 18 03 00

13 TR Eseksten

BIBLER - BØKER - MUSIKK - FILM - KORT - GAVER

Åsane Storsenter 42 (rulletrapp opp fra Sport1)
TLF: 55 19 82 00

XL BYGIG **ADOLF JAHNSEN**

Fagerdal 4, 5039 Bergen, Tlf 55 33 36 00
www.adja.no e-post: post@adja.no

JC
JC INTERIOR

Kjøkken • Bad • Garderobe

Salhusveien 55, 5131 Nyborg
Tlf. 55 53 98 40
www.jcinterior.no

Besøk en av Norges største shop in shop

LENE BJERRE DESIGN

Kleiveland A.S
Ur og Gull

www.kleivelanduroggull.no
Åsane Storsenter tlf 55191800
Øyrane Torg tlf 55240496

«Her vil jeg være, en uke i det fri!»

Slik tonet leirsangen utover jordene på Åenes i Kvinnherad kommune på Bjørgvin KFUK-KFUM-speiderne kretsleir i sommer.

TEKST: ANNE MARIE FENSTAD OG ANNE HANSON

LEIRBÅL: Vi laget mat på bål, og gjerne med sang og musikk til. (Foto: Anne Hanson)

Mer enn 260 speidere var samlet da Bjørgvin KFUK-KFUM-speiderne holdt kretsleir på Åenes 25. juni - 2. juli.

De kom fra Alversund i nord til Os i sør, til speideraktiviteter av alle slag: Leirslagning, åpningsgudstjeneste, klatring, pionering, hermetikkboksovn, batikk, makramé, leirbål, bibeltimer, marked, og ikke minst: Haik (over-

natting ute under åpen himmel), det siste et av høydepunktene.

Både til og fra leiren reiste vi med egen båt. Det var stor stas da vi reiste fra Strandkaien og vinket til Kongeskipet som var på vei inn til byen. Været var skiftende, slik det har vært på Vestlandet i sommer. Men vi hadde sol da vi slo opp teltene, da vi tok dem ned, og

hele haikedøgnet! Akkurat da vi trengte det mest! Og innimellom bygene fikk vi også plass til bading og kubb- og volleyballturnering.

Torsdag inntok de yngste speiderne leiren. De større speiderne stod klare til å ta imot dem i gruppen. De deltok i matlaging, marked og leirbål, men hadde sine egne aktiviteter torsdag og lørdag, med stjerneløype, operasjon X og mat på bål. Det var nok mange av disse yngste som glede seg til de ble store nok til å være med på en hel leir. Vi opplevde virkelig, slik vi sang i leirsangen, at «sammen skaper vi, blir vi, søker vi, ønsker vi, noe som er større enn oss!» «Større enn oss» var også leirens motto. Vi var ikke bare en liten patrulje med speidere, men en hel krets. Vi var midt i den storslagne Kvinnherad-naturen, med fjelltopper på over 1000 meter over havet, og Maurangerfjorden som gikk hvit i blaisten.

På markedet samlet vi inn penger til Globalaksjonen 2016-2017. Denne har fokus på økonomisk rettferdighet og etisk handel. Det er Sri Lanka som står i hovedfokus for aksjonen. Økonomisk rettferdighet handler om at ingen mennesker skal leve i fattigdom. KFUK-KFUM Global jobber blant annet for at folk skal få en rettferdig pris for det de produserer. Vi blir en del av den vide verden.

Og midt i leirområdet tronet Åenes gamle kirke, som hele tiden minnet oss om at Han som er større enn oss alle, tar oss inn i sin favn.

Endelig fredag – i kirken

TGIFriday

TGIF (Thank God it's Friday) er menighetene i Åsane prosti sitt samarbeid om trosopplæring for aldersgruppen 15-20 år.

TEKST: MARGRETE STORDAL, TROSOPPLÆRINGSLEDER I EIDSVÅG KIRKE

Her kommer ungdom sammen til ulike aktiviteter, samt at de får høre om Jesus. Det er konkurranser, mat, aktiviteter, sosialt, gudstjeneste og popcorn.

Det er samling en gang i måneden fra kl. 19-23 i de ulike kirkene i prostiet. Visjonen er Jesu ord: «Bli i min kjærlighet», og det er nettopp dette vi ønsker for ungdommene som kommer. Vi har nå fått en buss som kjører rundt og henter ungdommer i de ulike menighetene (sjekk facebook.com/tgifriday for mer informasjon).

Alle er velkommen til å bli med på TGIF X-large i Eidsvåg kirke siste

helgen i oktober. Dette er en overnatningshelg for alle ungdommer fra 15-20 år i Åsane prosti. Her vil du få være med i ulike workshops som 60 grader Eidsvåg, KRIK, dans, drama, foto og visjonsbygging for de menighetene som ønsker å prøve TGIF-konseptet.

Senere på kvelden blir det OL, Friends & food, Friday Chill, Friday Gospel og Friday Quiz. Så er det kanskje noen timer

GLADE JENTER PÅ LEIR: Fra venstre: Speiderne Mathilde, Helle, Tuva, Malin og Frida fra Rolland KFUM-KFUK. (Foto: Anne Marie Fenstad).

PÅ HAIK: Rolland-speiderne gjør seg klar til overnatting ute under åpen himmel. (Foto: Helge Aam).

søvn før vi avslutter med en festguds-tjeneste søndagen. Det koster 200 kroner å være med. Det dekker alt fra mat til workshops. Påmelding via Eidsvåg kirkes nettside, eidsvaagmenighet.no.

Høstens samlinger:

- 28.-29. oktober: TGIF X-large i Eidsvåg
- 18. november: TGIF i Haus kirke
- 26. desember: TGIF i Åsane kirke

Fakta

KFUK-KFUM-speiderne

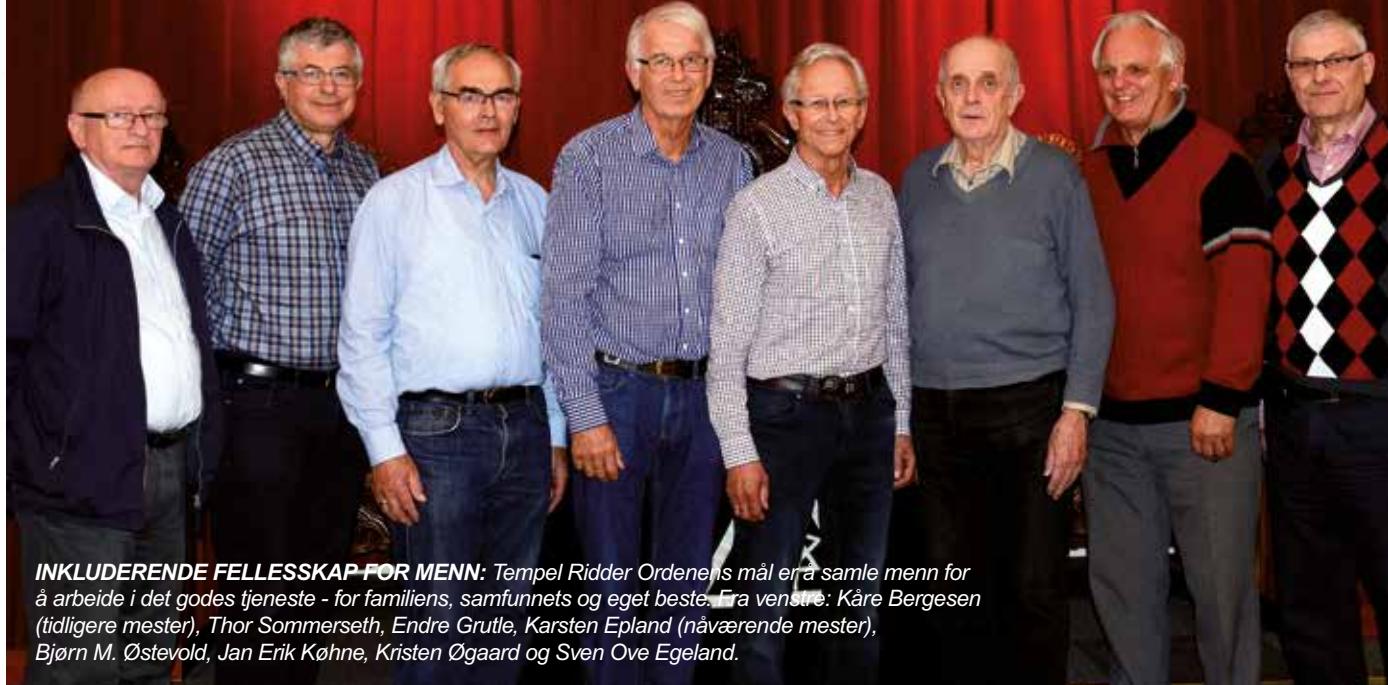
- En av Norges største kristne barne- og ungdomsorganisasjoner med 11.000 medlemmer fordelt på 250 grupper over hele landet.
- I KFUK-KFUM-speiderne kan barn, unge og voksne utvikle seg som hele mennesker med ånd, sjel og kropp.
- Norges KFUK-KFUM-speideres mål er å fremme og drive et speiderarbeid for å hjelpe barn og unge til å utvikle en kristen tro og oppdra dem til ansvarsbevissthet, selvstendighet, samfunnsmessig engasjement, mellomfolkelig forståelse og respekt for naturens verdi.
- I Åsane prosti er det KFUK-KFUM-speidergrupper i Biskopshavn, Eidsvåg, Morvik, Flaktveit og Rolland. Mer informasjon: KMspeider.no og kfuk-kfum.no

EGEN LEIRLOGO: Sommerens kretsleir kunne skilte med denne flotte leirlogoen.

STOR OPPSLUTNING: TGIF er et breddetiltak for ungdom fra hele Åsane prosti. Ungdommene tar selv turen til de enkelte kirkene der arrangementene finner sted, og dersom noen trenger transport, er det nå satt opp en egen TGIF-buss. (Foto: Sandra Eide Nyland).

INKLUDERENDE FELLESSKAP FOR MENN: Tempel Ridder Ordenen's mål er å samle menn for å arbeide i det godes tjeneste - for familiens, samfunnets og eget beste. Fra venstre: Kåre Bergesen (tidligere mester), Thor Sommerseth, Endre Grutle, Karsten Epland (nåværende mester), Bjørn M. Østevold, Jan Erik Køhne, Kristen Øgaard og Sven Ove Egeland.

- Vi kaller hverandre for brødre

– Tanken er at vi skal være et inkluderende fellesskap for verdibasert utvikling; en slags livsskole, sier Karsten Epland, som inviterte Menighetsbladet med på mesterrådsmøte i Tempel Ridder Ordenen.

TEKST OG FOTO: MAGNE FONN HAFSKOR

Jeg kjører feil noen ganger før jeg finner frem til Odd Fellows forsamlingshus i Krabbedalen, der Tempel Ridder Ordenen leier lokaler. Når jeg endelig svinger inn på plassen foran bygget, står den alltid like blide Karsten Epland og venter på meg. Den pensjonerte veiingeniøren fra Åsane er mester for Riddertempelet Olav Kyrre i Bergen, og holder månedlige møter med resten av styret.

Godt kameratskap

– Vi er bygget opp etter et gradssystem, med møter hver torsdag i de ulike gradene, forklarer han.

– Det høres litt militært ut?

– Ja, på en måte, men det fungerer mer som en skole, der vi har fokus på personlig og verdibasert utvikling i et inkluderende fellesskap. Vi jobber med symboler og ritualer som gir rom for refleksjon, ettertanke og vekst for den enkelte broder.

– Vi kaller hverandre for brødre, men sett utenfra er det kanskje lettere å forstå uttrykket kameratskap eller vennskap, sier Bjørn M. Østevold fra Sandviken. Han er pensjonert kjemiingeniør, og sitter i styret sammen med Epland. Det gjør også Kristen Øgaard fra Unne-

land, nylig pensjonert etter 35 år som organist i Korskirken, og Thor Sommerseth fra Fyllingsdalen, som har vært sogneprest i Landås og nå er seniorprest i Fana prosti. Latteren sitter løst rundt bordet, og det føles litt som å treffe fire brødre, om ikke annet, så i ånden.

80 år i Bergen

Brødre er sjeldent enige om alt, og slik er det heller ikke her. Det viktigste er de verdiene som de legger til grunn.

For brødre er sjeldent enige om alt, og slik er det heller ikke her. Det viktigste er de verdiene som de legger til grunn. «Tempel Ridder Ordenen vil i sin krets samle menn med etiske og sosiale interesser til et broderskap grunnlagt på sannhet, kjærighet, renhet og tro-skap» står det i verdigrunnlaget deres.

Ordenen har sitt utspring i den amerikanske totalavholdsbevegelsen, og ble offisielt stiftet i 1845 – først under navnet Marshall Temperance Fraternity, senere som Templars of Honor and

Temperance. Den norske avleggeren ble grunnlagt 10. desember 1922, og etablerte seg i Bergen i 1936. Stiftelsesmøtet ble holdt i Centralkirken.

– Jeg er selv metodist og medlem av den menigheten, forteller Østevold.

– Presten vår den gangen, Alf Wathne, hadde sterke meninger, og var svært engasjert i dette arbeidet.

Har egen kvinneorden

– Samtidig er det viktig å understreke at dette ikke erstatter menighetsarbeid, legger Sommerseth til.

– Målsettingen vår er breiere enn det. Vi har mange medlemmer som ikke er aktive kirkefolk, men som ønsker å være her fordi de har tro på verdigrunnlaget vårt. Mye av det vi holder på med handler om allmennetiske ting; om omsorgen som ligger i det å utvikle hverandre, og i en form for likestillings-tenkning. Alle står på samme linje, enten de er rike eller fattige.

– Men dere er like fullt et broderskap. Hvorfor har dere ikke plass til kvinner?

– Vi har en egen kvinneorden; Tempelbyggerne, som er bygget opp på samme verdigrunnlag, opplyser Epland.

– Vi har et visst samarbeid med dem, et samarbeid som det er ønske om å forsterke og videreføre.

Inkluderende fellesskap

Ordenen er basert på en fullstendig rusfri livsstil. Dersom det er én regel ordensbrødrene klarer å etterleve, så er det den.

– Det høres ut som om vi har rus som tema, men slik er det ikke. Vi snakker aldri om rus, sier Sommerseth.

– Hva med samfunnsvirksomhet? Er dere engasjert i noe veldig arbeid?
– Nei, men vi regner med at brødre gjør det i andre sammenhenger.

– Det ligger litt i visjonen vår om å skape et inkluderende fellesskap, sier Østevold.

– Tanken er at vi, gjennom ordenenes oppbygning og virke, skal utvikle oss til gode medborgere, og slik gi noe tilbake. Men det har også vært gitt midler til gode formål når økonomien har vært bra.

Et mykere mannsideal

Begrepet «tempel» brukes som en metafor for mennesket, slik det står i Paulus' første brev til korinterne: «*Vet dere ikke at kroppen deres er et tempel for Den hellige ånd som bor i dere, og som er fra Gud?*» (1. Kor. 6, 19).

– Ordenen oppstod i en veldig vulgær mannskultur i den amerikanske Midtvesten, med mye alkoholbruk. De som stiftet dette hadde et mykere mannsideal, mer fylt av det gode. Det synes jeg er godt, sier Sommerseth.

– Er dere i slekt med IOGT (Independent Order of Good Templars) og godtemplar-bevegelsen?

– Vi har noen fellestrek med dem på den måten at begge er avholdsorganisasjoner, og at vi deler noen av verdiene i bunnen. Jeg synes ellers at «good templars» er et veldig godt uttrykk, sier Øgaard.

Gradvis utvikling

– Dere er blitt kritisert for hemmeligholdet. Hvorfor kan dere ikke la alt ligge åpent?

– Dette ligger i arbeidsmetoden vår. Det som er hemmelig og skjult er deler av en pedagogisk metode der vi kan utvikle oss gradvis ved å ta inn i oss ulike biter i et gjennomtenkt system, forklarer Sommerseth.

– Det er så enkelt som at dersom du har oppnådd tredje grad, så er du kjent

med innholdet i de tre første gradene. For oss ordensbrødre er det slik at vi er kjent med innholdet opp til den graden vi er i, utdypet Epland.

– De som stiftet dette hadde et mykere mannsideal, mer fylt av det gode.

THOR SOMMERSETH

– Likevel kan vi sitte her som brødre i et styre, med ulike grader, sier Østevold.

– Så når andre sier at det er et lukket system, så er det slik for oss også.

En god ballast i livet

Av de fire ordensbrødrene vi snakker med, er det Karsten Epland som har lengst fartstid. Han kom med for 30 år siden, etter at en kollega inviterte ham.

– Jeg har ikke angret; jeg føler at dette er noe som har gitt meg mye, sier han.

Bjørn Østevold, som kan notere seg for 27 år, husker godt hvordan han kom med.

– På et kurs jeg var på kommenterte en av deltakerne at jeg hadde passet bra som frimurer. «Det kan du bare glemme» svarte jeg.

Noen år senere fikk han den samme kommentaren i en annen sammenheng. Da kom han i tanker om dette kunne være noe som var verdt å prøve.

– Jeg så at flere andre i menigheten hadde ringen, så jeg spurte litt rundt. Det jeg fikk høre, virket spennende, så jeg ble med. Det har siden vært en god ballast å ha med i livet.

Thor Sommerseth var enda mer skeptisk, og svarte nei til alle som spurte inntil for rundt syv år siden. Siden har han ikke sett seg tilbake.

– For meg har dette vært noe av det fineste jeg har kommet inn i, sier han.

– Det har vært en enorm støtte å ha så solide brødre i ryggen. Jeg skulle unnet mange flere å ha det.

Bygger nettverk

Kristen Øgaard, derimot, kom inn i ordenen nesten på tilforlatelig vis, etter at han ble spurta av en han kjente godt.

– Da var det gjort, forteller han.

– Det er rundt 20 år siden, og skjedde på en tid da jeg hadde bruk for et nettverk. Jeg har satt stor pris på tiden her.

– Jeg tror mange menn mangler et nettverk. Dette er en unik måte å være sammen med andre menn på, mener Epland.

Tempel Ridder Ordenen har i senere tid tatt høyde for at mange er nysgjerrig på dette fellesskapet, uten at de er helt sikker på om det er noe for dem.

– Vi har nå en såkalt «utpost» der menn som vil kjenne litt på det hva dette dreier seg om, kan være med litt og vurdere om dette er noe de vil gå for, sier Østevold.

– Dersom de ønsker det, blir de så tatt opp i Ordenen.

Fakta

Tempel Ridder Ordenen

- Tempel Ridder Ordenen ble grunnlagt i Norge 10. desember 1922 med innstiftelsen av RT Noreg i Arendal. Stortemplet for Norge og Island ble innstiftet i 1947 i Oslo.
- Det finnes i dag 42 templer og utposter i Norge, med til sammen rundt 1200 medlemmer.
- Menn med etiske og sosiale interesser samles her til et broderskap grunnlagt på sannhet, kjærlighet, renhet og troskap.
- Målet er å arbeide i det godes tjeneste - for familiens, samfunnets og eget beste.
- Ordenen arbeider på kristen grunn i et rusfritt miljø, og vil støtte sine medlemmer til å utvikle sin egen karakter.
- Det legges ingen bånd på medlemmernes politiske eller religiøse oppfatning, men det forutsettes interesse for ideelt arbeid og et ønske om å arbeide for et høyere etisk mål.
- Ordenens lov og medlemsmatrikkel er offentlige, men det indre arbeidet innenfor gradssystemet hemmeligholdes av pedagogiske årsaker.
- Mer informasjon: www.tempelridderordenen.no

SYMBOL: Tempel Ridder Ordenens symbol er et triangel med tre indre triangler.

Tanker om tro

Barnet i Guds hånd

Pinsedag holdt sokneprest i Biskopshavn, Tor Martin Koppang, en fin preken, der han blant annet sa at dåp har med pinsen å gjøre. Det var da disiplene fikk Den hellige ånd, som er en av Guds gaver til menneskene. Det er den som gjør at vi kan tro.

TEKST OG FOTO: THRUDE DEISZ

EN GLEDENS DAG: Dåpen er en hellig handling på en gledens dag. Bildet er fra en dåp i Hamre kirke. Prest: Inge Sørheim.

Pinsen er kirkens fødselsdag, for det var da man begynte med dåp for første gang. Og dåpen - den var for alle. Mange kom med hele sitt hus - kvinner og barn inkludert - hvilket ikke var noen selvfølge på den tid - selv slavene ble døpt.

Jesus sier, i det som gjerne kalles Misjonsbefalingen: «Jeg har fått all makt i himmelen og på jorden. Gå derfor og gjør alle folkeslag til disipler: Døp dem til Faderens og Sønnens og Den hellige ånds navn og lær dem å holde alt det jeg har befalt dere. Og se, jeg er med dere alle dager inntil verdens ende» (Matt. 28, 18-20).

Jesus vil forstyrres

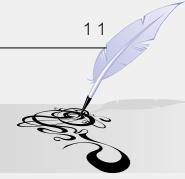
I Bibelhistorietimene på skolen lærte vi fortellingen om da disiplene ville vise ungene bort. Det var da Jesus sa: ««La de små barna komme til meg, og hindre dem ikke! For Guds rike tilhører slike som dem» (Mark. 10, 14). Jesus ville «forstyrres», og det vil han fremdeles. Han sa også at ingen kommer til himmelen uten å bli som et lite barn (Matt. 18, 3).

Jeg tenker ofte at for å være en kristen så må man antakelig være som et barn på enkelte områder. Det vil mellom annet si at vi er tillitsfulle. Hvis vi er det, så trenger vi ikke beviser. Det behovet

kommer først når vi blir eldre og kanskje har opplevet at ikke alt og alle er til å stole på. Det beste i livet skal ikke nødvendigvis «forstås»; vennskap og kjærlighet, opplevelser i naturen, musikk og annen form for kunst - det skal vi bare ta imot, og være takknemlige!

Ulike syn på dåp

Det føles litt skummelt når jeg kommer i menighetsbladet med ting som muligens går på tvers av det vedtatte innen Den norske kirke. Den hevder nemlig at man ifølge Luthers lære blir Guds barn i dåpen. Dette har prestene sagt i årevise, mens jeg har sittet hoderystende på min bakerste benk og lurt på om jeg egentlig

er der på falske premisser. I det siste mener jeg å ha merket at noen prester sier at barnet nå er tatt inn i den kristne kirke og menigheten fellesskap. Det gjør meg roligere.

Og så er det selve dåpsseremonien: Voksendåp, barnedåp, vann over hodet eller helydkk? Der er også divergerende syn på hvorfor vi dørper, og hva det egentlig innebærer. Fra at man blir Guds barn - til at «svigermor forventer det» eller «mamma blir så skuffet hvis vi lar være». Uansett utgangspunktet er dåpen en samlende og høytidelig handling, en emosjonell dag for de fleste. Dessuten er det en god norsk tradisjon - og dem skal vi ta vare på!

Tro og tvil

Alle prøver vi å gi ungene våre det vi mener er det beste, og selv om mye i kristendommen til tider går over vår intellektuelle begripelse, så kan de fleste enes om at det i alle fall ikke kan skade. Noen mener imidlertid at dåp kan vente til barna selv skjønner hva de gjør, mens andre hårdnakket hevder at det hele er lutter skuespill, og at de ville føle seg som de falskeste hyklere ved å befatte seg med noe de kategorisk benekter eksistensen av. Jeg kan ikke la være å tenke at de samtidig forringer sitt «jordeliv» ved å utelukke en åndelig dimensjon ingen ennå kjenner til fulle, men som for noen av oss er nok til å tro.

Før var det var ikke bra å ta et udøpt barn med på reise, til og med utomhus var ille nok i riktig gamle dager. Da vi tok minstegutten med til Skottland før han var døpt, forårsaket det faktisk en viss forargelse i familien. Slik gjorde man bare ikke. Men så er det altså det - at jeg har alltid vært forvisset om at barnet er i Guds hånd fra det øyeblikk det er unnfangen. Han tar vare på det ufødte liv også.

«Gud er raus»

I salme 119 står det: «du kjente meg da jeg var et foster i mors liv». Gud har barnet i sin hånd - også før det er født - eller om det skulle dø i mors liv. Jeg har snakket med mange ganske konservative kristne om dette. Svaret har vært nesten entydig: Gud slår ikke hånden av et barn - selv om det ikke er døpt.

«Gud er større enn det, Gud er raus», for å sitere en venninne, som til og med er fra Sørlandet.

«Jeg har alltid vært trygg på at Gud har sine egne ordninger, som vi ennå ikke kjenner, sa en reflektert dame, som har opplevet å miste et ufødt barn, men selv i sorgen aldri har tvilt på at det var i Herrens hender.

Så er de allerede Guds barn, fra før vi får dem i favnen, og når vi bærer dem til dåpen er det en erkjennelse av dette. Vi kunngjør med dåpshandlingen at slik ønsker vi at det fortsatt skal være, og at det skal vi bygge videre på. Kanskje vi kunne si det samme som ved kollektbønnen: «Av ditt eget gir vi deg tilbake».

Troen på det ufattelige

Comenius var en uhyre allsidig tsjekkisk filosof, prest og fremsynt pedagog som levde på 1600-tallet. Han hevdet riktig nok at man ikke kan lære barn å bli kristne. Men man kan gi dem kunnskap om hva det dreier seg om, vise dem veien. Så setter vi vår lit til at de får både hjerne og sjelsevner nok til å ane det som ligger utenfor deres begrepsverden i øyeblikket - og til å registrere at vi faktisk kan tro på dette ufattelige i en annen eksistens.

Fakta

Dåp

- Dåpen er ifølge Det nye testamente innført av Jesus Kristus. Den utføres i de fleste trossamfunn i «Faderens, Sønnens og Den hellige ånds navn», med samtidig neddykking eller overøsning med vann.
 - I de aller fleste kirkesamfunn regnes dåpen som innlemmelsen i kirken. De som ikke praktiserer barnedåp regner ofte barna som tilsluttet, men ikke som fulle medlemmer.
 - Kirkenes Verdensråd kom i 1997 med en fellesuttalelse om at dåpen er en renseelse fra all synd, som marker den døpte som et Guds barn.
 - Det er ingen sammenheng mellom dåp og navngiving. I Norge er registrering av barns navn en oppgave som tas hånd om av Folkeregisteret.

Meninger

Kirken og flyktningepolitikken

Under vignetten «Meninger» argumenterer prest og fylkestingsrepresentant for MDG, Tom S. Tomren, for at regjeringens asylpolitikk vil ramme de svakeste hardt og ellers er på kollisjonskurs med kristne kjerneverdier. Implisitt her er at biskoper har fått mandat av Vår Herre Jesus og også det norske folk til å refse den norske asylpolitikken som for eksempel eksponert av minister S. Listhaug (Frp).

Den næværende lite ønskede pågang av asylanter er kompleks. Biskoper og andre prelater har null til ringe kompetanse her, men de tier ikke i «forsamlingen». De henviser stadig til Bibelens samfunnsbeskrivelser fra minst 2000 år tilbake i tid, og som er ikke-relevant i dagens situasjon. Våre biskoper nøler ikke med å hakke løs på innvandringsminister Listhaug, men hvorfor ikke sende sine protester også til Det muslimske råd i Norge og tilsvarende organisasjoner - daglig kan vi lese om kriminelle innvandrere i media, og tidvis om bestialske muslimske terroraksjoner.

Det er åpenbart enklere og tryggere med argumenter for tilnærmet fri innvandring til Norge og andre former for godhetstyranni. De formidable regningene for en slik politikk sendes gjerne med en ekstra velsignelse til oss skatteinbetale. Det vil være en fordel om våre biskoper avstod fra sine lekmannsbetrakninger i asylpolitikken, og isteden fokuserte på gjenreising av Den norske kirken på bibelsk grunn. Det har vi fortjent.

EYSTEIN S. HUSEBYE, SR.
(Biskopshavn menighet og pensjonist)

Innlegget er noe forkortet

HUSEBYE SVARER TOMREN: «Når politikken som blir utøvd går på tvers av bibelsk etikk og læresetningane frå Jesus, må kyrkja opne munnen og tale» skrev Tom Sverre Tomren i et leserbrev i forrige utgave. (Faksimile).

Høstsemester på Kirkeakademiet

Høstens program ved Bjørgvin kirkeakademi løfter frem religiøs erfaring, salmesang, Luther-jubileum og situasjonen i Russland.

Bjørgvin kirkeakademi (www.kirkeakademiene.no) er en selvstendig bevegelse som ble stiftet i samarbeid med Bergen domkirkes menighet, Studentmenigheten og Bymisjonen i Bergen. Støttemedlemskap koster kr. 100,- per år (kr. 50,- for studenter). Kontaktperson i Bergen er Jan Otto Myrseth (mobil 99518280).

Kirkeakademiet ønsker å være:

- 1) en bevegelse som tar kirkens kulturansvar på alvor,
- 2) et forum for fordypning og meningsbrytning om tidsaktuelle problemer i kultur og samfunnsliv, så vel som om de evige spørsmål, og
- 3) et fristed som fremmer dialog og kommunikasjon mellom kirken og grupper innen kultur og samfunnsliv, hvor mennesker kan møte respekt for eget ståsted.

På alle møtene legges det opp til dialog og drøfting med foredragsholderne. Følgende står på høstens program:

Bekjennelser fra en motvillig troende: Charlotte Rørth, skribent i den danske avisen *Informationen*, vakte oppsikt i fjor med sin bok *Jeg mødte Jesus*. Hun forteller med dyp undring om sine plutselige møter med

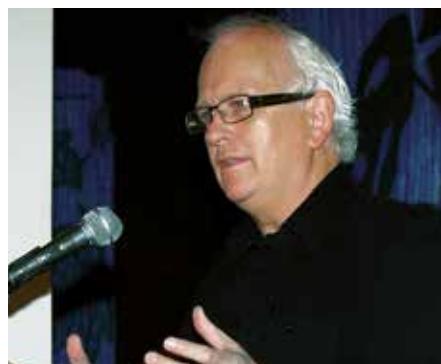

MOTVILLIG JESUS-MØTE: Etter at hun skrev boken «*Jeg mødte Jesus – bekjennelser fra en motvillig troende*» (2015), har Charlotte Rørth nærmest blitt oversvømmet av brev og epost. Nå er hun snart klar med ny bok.

Jesus i en liten kirke i Spania. Hun er selv endret og mer opptatt av livets viktige spørsmål. Dessuten har hun fått som oppdrag å fortelle at Jesus lever i vårt årtusen. Det sier hun noe om. Lørdag 24. september kl. 17.00 i St. Jakob kirke. Inngang kr. 100,- / gratis for de under 30 år.

Fra Bergen til Baku – en

salmereise: Eyvind Skeie opplevde så mye regn under oppveksten i Bergen at han ble uvanlig kreativ. Gjennom 40 år har han skrevet så mange salmer at det

SALMEDIKTER OG FORFATTER: Eyvind Skeie har registrert omkring 1500 sanger og salmer i TONO, i tillegg til at han har skrevet flere barneprogrammer for NRK, fagbøker, diktbøker og fortellinger for barn og voksne. (Foto: Kirken.no).

er blitt egen salmebok av det. To av salmene er knyttet til et opphold i Baku ved Det kaspiske hav. Skeie er levende opptatt av vår salmekatt. Tilbake i hjembyen deler han med oss sin begeistring for salmenes betydning. Velkommen til en salmekveld med munterhet og dybde! Møtet arrangeres i samarbeid med Bergen kirkeutunale – Festival for kirkekunst og musikk. Torsdag 20. oktober kl. 19.30 i Mariakirken. Inngang kr. 50,-

Luther – rebell i en oppbruddstid:

Martin Luther var sentral aktør ved overgangen fra middelalderen til moderne tid. Til neste år er det 500 år siden han utfordret kirken, paven og keiseren og satte i gang en dyptgående reformasjonsprosess. Den tyske historikeren Heinz Schilling har skrevet

KOMMER PÅ NORSK: Den tyske historikeren Heinz Schillings biografi om Martin Luther kommer snart på norsk.

en biografi om Luther. Den kommer nå på norsk, og forfatteren deltar på møtet sammen med blant andre biskop Halvor Nordhaug. Møtet arrangeres i samarbeid med Bjørgvin bispedømme og Vårt Land Forlag. Lørdag 5. november kl. 13-15 i Litteraturhuset, Østre Skostredet 5-7. Inngang kr. 85,- / kr. 55,- (pensjonister)

Russland og kirken: Kultur, tradisjon og statsideologi:

Ingunn Lunde, professor i russisk, løfter fram kirkens og den ortodokse tradisjonens mangfoldige roller i Russland. Etter årtusenskiftet har russisk statsideologi søkt religiøs legitimering, og sentrale elementer fra den ortodokse tradisjonen inngår i et vidt spekter av kulturlivet - fra den nasjonalpatriotiske litteraturen til den politiske protestkunsten. Torsdag 17. november kl. 19 i Kafé Magdalena, Kong Oscarsgate 5. Gratis inngang.

KIRKE OG KULTUR I RUSSLAND: Ingunn Lunde har blant annet forsket på russisk 1800- og 1900-talls litteratur og russisk språk og litteratur etter perestroika. (Foto: Universitetet i Bergen).

NYSKAPNING: Gravplassjef Inghild Hareide Hansen (til venstre) og konstituert kirkeverge Bjørg Sveinall Øgaard under åpningen av den nye minnelunden i juni.

Stor interesse for ny minnelund

Nyskapningen «navnet minnelund», som for første gang ble etablert i Bergen før sommerferien, viser seg nå å være mer populær enn ventet.

TEKST OG FOTO: TOR KRISTIANSEN

– Jeg ventet 10 i året. Nå når vi dette allerede etter noen få måneder. Jeg er overrasket over at interessen er så stor, sier Inghild Hareide Hansen, gravplassjef i Bergen.

Tre navneskilt er alt kommet opp på minnetavlen. Seks til er bestilt.

Først Åsane, så Fana

«Navnet minnelund» er et urnefelt med et felles minnesmerke. Der settes det opp et eget navneskilt for hver av de avdøde. Det er første gang Bergen får en slik minnelund. Den er tegnet og utformet av Akasia på Åsane gravplass. Den neste navnete minnelunden planlegges på Fana kirkegård.

Navnet minnelund skiller seg fra anonyme graver ved at en har navnet til avdøde på minnesmerket. De pårørende kan også være til stede ved urnenedsettelsen. Hver urnegrav i den navnete minnelunden er på 50 x 50 centimeter. Det vil koste

3000 kroner å få plass der. Da betales det 1000 kroner for navneskilt og 2000 kroner for rydding og beplantning i 20 år.

Flere under planlegging

– Jeg synes selv dette er en verdig og god løsning. Den passer for de som ikke er avhengig av å ha en egen gravstein og blomsterbed å gå til. Ved minnesmerket kan de sette ned avskårne blomster og lys. Minnesmerket ryddes hver fredag. Det er ikke tillatt med andre minnegjenstander, sier Inghild Hareide Hansen.

De etterlatte får et gravminne å gå til, men slipper å ta ansvar for stellet. Trondheim og Asker har hatt «Navnet minnelund» lenge, og merket økt interesse. Dette er også noe som finnes i flere andre europeiske byer.

– Hvilke følger får det at interessen er så stor?

– Vi har som mål å få til en navnet minnelund hvert år, men håper at det er ramme i budsjettet og vilje i Fellesrådet til å åpne to per år fra og med 2017.

Kyrkjeverja på Osterøy frydar seg

Fantastiske ting skjer på Osterøy. Det er arbeid på alle dei fem flotte kyrkjene våre. I fjor blei Hamre kyrkje tjærebreidd. Det var naudsynt, og i dag ligg den der som eit kolsvart smykke, slik ei gamal kyrkje frå 1600-talet skal sjå ut. Men dette var berre byrjinga på det store vedlikehaldsløftet for kyrkjene.

TEKST OG FOTO: EDVIN S. BRATLI

Osterøy kommune har grave djupt i lommeboka. Det skal dei ha stor ære av. Og skal me tru det me hører, er det ikkje berre kyrkjefolket som gler seg over at kyrkjene no blir sett i god stand. Bygdefolket er stolte av kyrkjene, og ser gjerne at vi tar godt vare på dei. Dei er viktige samlingsplassar både ved høgtider og ellers.

Året starta med at Haus kyrkje frå 1874 blei malt innvendig. Kyrkja er verd eit besøk, fargerik som ho er, med seks ulike fargar berre på kyrkjebenkane. Soknepresten synes ho blei fin, og seier det er blitt kjekt å halde gudsteneste der. I mars kom Akasia frå bydn og skifta taket på Hosangerkyrkja. Tårnet blei fiksa på, nye takrenner og ein del andre små reparasjonar fulgte med. Frå slutten av juni kunne vi sjå ei vakker kyrkje, med flott tak. Murane må vente. Dei skal kalkast til neste vår.

18. mai er for mange ein tung dag. Slik var det ikkje for kyrkjeverja, for då starta målarmeister Røed å male Haus kyrkje utvendig. Då den blei ferdig, flytta stillaset og arbeids-

folket vidare til Gjerstad, og no er dei i full gong med å male Bruvik kyrkje. Dei tre kyrkjene skal bli kvite. Det har dei ikkje vore på lenge. På desse blir det og gjort ein del småreparasjonar, når vi først er i gang og har stillas oppe.

Men det stoppar ikkje der. På Osterøy finn vi framleis dugnadsånda. Nokre plassar er ho utruleg sterkt. På Bruvik, til dømes. Der har nokre få karar sett seg som mål å gjenreise prestenaustet, som «heldigvis» blas ned i ein storm for ei tid sidan. Dei er nesten ferdig med den jobben.

Når det er betre å vere inne enn ute, det kjem litt an på veret, så har dei sett i gang å male kyrkja si innvendig. Der hadde den gamle malinga flassa av, og det var ikkje lengre kjekt å sitje og sjå på slikt. Kyrkja var og litt mørk i fargane inne. Ein interiørarkitekt vart tilkalla, og råda oss til å male veggane i ein litt lysare fargetone. Det kom samstundes ønskjer om å endre farge nokre stader. Dette søkte vi så Bjørgvin bispedøme om lov til.

Sidan kyrkja er frå 1867, er det ein del ting vi må snakke med Riksantikvaren om, og «den praten» tar rådgjevaren for kyrkjekunst og interiør på bispekontoret for oss. Svaret ventar vi på. Neste år skal Bruvik-kyrkja feire 150-årsjubileum. Innan den tid bør alt vere ferdig.

NYTT TAK PÅ GAMAL KYRKJE: Hosanger kyrkje er frå 1796. Vi trur det nye taket held minst til 300-årsjubileet.

Kyrkjeverja frydar seg. Over ein raus kommune, over flinke handverkarar og flotte dognadsfolk. At dei sistnemnde er over 80 år, snakk vi mindre om. Barnearbeid er det no ikkje! Velkommen til kyrkje, anten du vil høre presten preike, døype barnet ditt eller oppleve desse gamle kulturminna. Før året er omme står det fem flotte kyrkjer og ventar på deg!

GODT HANDARBEID: Prestenaustet ved Bruvik kyrkje er reist etter gammal byggeskikk, på dugnad.

TV-AKSJONEN 2016:

Flukten fra bombene

Mange syrere har flyktet til Libanon. Dette er et land på størrelse med Rogaland fylke, men huser i dag 1,5 millioner flyktninger fra Syria. Over 25 prosent av befolkningen er dermed flyktninger.

TEKST OG FOTO: RØDE KORS

ELSKER Å LÆRE: – Det viktigste i livet mitt er skolen, sier Bara'a, som hadde vært tre år i flyktningleiren før hun fikk et undervisningsopplegg å gå til. (Foto: Røde Kors).

Bara'as favorittmat, gryteretten molokhiyah. Familien må klare seg på veldig mye mindre nå enn før, og er helt avhengige av esken med mat de får fra Røde Kors hver måned.

– Hadde dette vært i Syria, hadde jeg tilsatt et halvt kilo kjøtt i maten. Nå må vi klare oss med buljong. Ting har virkelig forandret seg, forteller mamma Amar.

Gjennom årets TV-aksjon skal flere mennesker i krig- og konfliktområder få livsviktige medisiner, helsehjelp, rent vann og mat. Tidspunktet for bøssebæringen er klokken 16.00-18.00 søndag 23. oktober. Du kan melde deg som bøssebærer på www.blimed.no.

I en av flyktningleirene treffer vi Bara'a (10). Det er nå fire år siden hun og familien flyktet fra borgerkrigen i Syria. Bara'a savner hjemlandet sitt intenst.

– Det er veldig annerledes her. I Syria hadde vi et stort hus. Jeg hadde et eget rom, en egen seng og et skap fullt av klær. Her sover vi seks stykker i samme rom. Jeg savner tingene mine, jeg kunne ikke ta med meg noe da vi flyktet, forteller hun.

Skolen er lyspunktet i hverdagen for Bara'a. Og selv om hun bare er ti år gammel, vet hun akkurat hva hun vil bli når hun blir stor: Hun skal reise tilbake til hjemlandet sitt, Syria, for å bli lærer og lege. Det må bare bli fred der først.

Bor i et skur

Navnet hennes er arabisk og betyr uskyld, men hun har allerede opplevd mer enn de fleste. Bara'a viser frem det lille skuret av finér som hun nå må kalle hjem. Rett utenfor sitter moren til Bara'a, Amar. Hun lager

Aurora med årets TV-aksjonslåt

– Runaway er en sang som handler om en utrygg verden som får deg til å lengte hjem igjen hver gang du prøver å utforske den. Det er så mange som har utrygghet over alt, sier Aurora til NRK.

– Å ikke hjelpe til så godt vi kan er jo som å ikke hjelpe våre egne brødre og søstre. Det er en livsviktig jobb som blir gjort. I år er det Røde Kors det er fokus på, de støtter jeg fra før.

Redaksjonssjef for TV-aksjonen, Randi Helland, er veldig glad for at Aurora er med på laget.

– Hun er en artist som skaper stort engasjement, og låta passer godt til årets tema. Aurora er en veldig god ambassadør for TV-aksjonen, sier hun.

AKSJONSLÅT FRA AURORA: Aurora skal fremføre låten Runaway i NRKs studio på aksjonsdagen 23. oktober. Bildet er fra hennes konsert på Bastionen (Koengen) 18. august. (Foto: Øyvind Toft).

KAFÉ
Hellen

ÅPNINGSTIDER

MANDAG – FREDAG KL. 10.00–19.00
LØRDAG – SØNDAG KL. 11.00–16.30

Du finner oss på Bergen Røde Kors Sykehjem,
Ellerhusensvei 35.
Du finner oss også på facebook.

VI TRENGER FRIVILLIGE.

Les mer og meld din interesse på
kirkens-sos.no

 KIRKENES SOS

EIDSVÅG AUTO AS
Aut. bilverksted • Karrosseri
Lakkertingsverksted
Eidsvågbakken 21 - 5105 Eidsvåg

Tlf. 55 25 10 20

ASTRI VÅRDAL
statsautorisert revisor, autorisert regnskapsfører
Ytre Arna - tlf 55 53 14 94

- Revisjon: aksjeselskap, stiftelser, borettslag mm.
- Regnskapsføring.

astri@vaardal.no - <http://www.vaardal.no>

EIDSVÅG I ÅSANE • 25 ÅRS ERFARING

Vi leverer eller du henter!

VI LAGER MAT TIL:

- Konfirmasjon
- Dåp
- Runde dager
- Kurs
- Minnestunder

Eidsvågveien 150 • 5105 Eidsvåg i Åsane
Tlf: 55 29 26 32 • post@rolfsmatbu.no
www.rolfsmatbu.no

Advokatfirmaet
Sigrun Pedersen M.N.A.

Arv/gaver
Barnerett
Familierett
– sambo/ekteskap
Samlivsbrudd
Kjøp/salg fast eiendom
– bolig/hytte

Litleåsgv. 49, 5132 Nyborg.
Inng. C, 3. etg. (Bergen Kontorhotell)

Tlf.: 55 18 86 00
advokat.sigrun.pedersen@hotmail.com

Ull er omsorg

Since 1895

Besøk oss gjerne på Janus Kultursenter på Espeland

FØRERKORT KL. B

– Fornøyde kunder
– Trygge sjåfører

Tlf. 92 26 66 33

Pris på bad innen 5 dager!

Tlf.: 952 25 603 • mail: post@aogbygg.no

AOG BYGG AS
www.aogbygg.no

I ÅSANE KIRKE

OPPSTART 18.AUG

STJERNEN ÅPEN BARNEHAGE

for barn fra 0 til 6 år sammen med voksen

► Mandag fra kl 09.00 til 14.30
► Onsdag fra kl 09.00 til 14.00
► Torsdag fra kl 09.00 til 14.30

Løvegruppen for 4-åringene og førskolegruppen for neste års skolestartere er egne alderstilpassede opplegg med oppstart tors 8. sept.

www.aasanemenighet.no
Facebook: «Stjernen Åpen Barnehage»

Tru i kvardagen

Skal vi bygge båt igjen?

Noah var lur og lydig. Han bygde båt da det blei for vått. Han hadde kontakter oppover, og hadde fått tips. På våre kanter begynner det også å bli rimelig vått. Kanskje skulle vi gjøre som Noah? Bygge båt igjen?

TEKST OG FOTO: OLAV VIKSE • OLAV@VIKSE.COM

For egen del har jeg fått i pose og sekk denne sommeren. Først en fin forsommert, så en fin middelhavssommer i ukene etter. Å komme hjem til litt regn føles nesten godt etter all tørken. Unnskyld! Jeg mente ikke å si det! Ikke etter to nedbørsrekorder på en dag. Kanskje tre når dette leses.

Våtere skal det bli om vi lever som vi stevner. Paris-avtalen var visst bare papir for Erna likevel. Miljøvernministeren trakk seg like etterpå. Og nå åpner statsministeren for mer leteboring mens regnet høljer ned. Ønsk deg en sektor, oppfordrer hun. At så mye ekspertise fra internasjonale og norske forskere ikke gjør mer inntrykk på norske politikere.

Da Gud bad menneskene å legge jorden under seg, var det da dette Gud så for seg? Noah var en gudfryktig mann. Han gjorde som Gud bad ham. Se alt var godt, sa Gud til seg selv etter at skaperverket var fullført.

Tidligere Bjørgvin-biskop Per Lønning døde nylig. Som salmedikter var han profetisk da han i 1970 skrev «Gud, i et år da luft og vann forgiftes, og ingen rettferd eller likhet rår» og i femte vers: «Gud, på en jord som snart kan gå til grunne,rens du vår tanke og vår politikk! I Jesu navn: Gjør våre viljer sunne: Gud, kom oss nær i dette øyeblikk!»

DØDEHAVET TØRKER UT: Mens vi drukner av regn her vest, tørker større og større deler av Dødehavet ut hvert år.

Lønning hadde ikke mange med seg på den tiden. Men for oss som brukte salmene hans om forvalteransvar som inspirasjon, var de som sendt fra himmelen. Vi foldet hender, var i Innerdalen og Alta. Kjempet. Og tapte.

Forunderlig nok: For hver dråpe som slippes ekstra over Bergen denne sommeren dør jorden i ørken mange steder i verden. For lite og for mye skjemmer alt. Og det er vår skyld!

Temakveld

i Ytre Arna kyrkje torsdag 06. oktober kl. 19.00

Rhoda Ondeng Wilhelmsen er ei internasjonalt anerkjend songarinne.

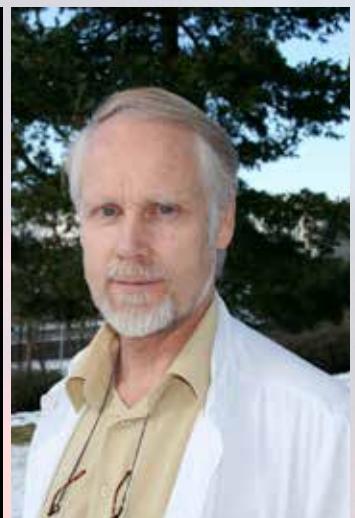
Ho har utdanninga si frå Kenya, USA og Noreg.

Ingvard Wilhelmsen er professor emeritus ved Universitetet i Bergen, og spesialist i indremedisin og psykiatri. Han har skrive fleire bøker, bl.a. "Livet er et usikkert prosjekt" 2000 og "Sjef i eget liv - en bok om kognitiv terapi" 2004.

Tema for kvelden er «Har Jesus verkeleg sagt?

Om grubling og bekymring»

Billettar kr. 200,-

Haust

Hausten er ei motsetnadsfull tid. Det er før det fyrste ei tid for mogning og innhausting. Ja, namnet er så nær knytt til dette at me snakkar om morellhausten endå han er tidleg på sommaren.

AV INGVAR FLØYNSVIK

Så er hausten ei tid for bortvisning og død. Blomane visnar. Blada fell av trea. Flyttfuglane forlét oss. Slik har hausten ofte også vorte eit bilet på avslutninga av livet vårt. Mange kjenner den vakre songen til Anders Hovden om skogsblomen, der songaren reflekterer: «Som blomen om vinteren visnar eg av.» Men diktaren veit at etter haust og vinter fylgjer ein ny vår, og held fram: «Ja, glad skal eg vakna hos Jesus ein gong i morgonen æveleg klår.»

For det tredje er hausten ei oppstartstid. I det moderne samfunnet er august eigentleg nyttårs-månaden. Noreg har på eit vis lege i dvale gjennom sommar- og feriemånader. Men eit stykke uti august vaknar me til nytt liv. Skulane tek til. Foreiningar, lag, barne- og ungdomsaktivitetar kjem i gjenge. I kyrkja er me godt i gang med eit nytt konfirmantkull, ei ny gruppe ungdommar som gjennom eit år skal møta den kristne bodskapen på ein måte nokre av dei kanskje aldri får seinare. «Ver i min kjærleik», sa Jesus, og det er nettopp dette me ynskjer tenåringane skal oppleva. Denne setninga frå Johannesevangeliet er også overskrifta over trusopplæringsplanen soknerådet sende til godkjenning i sommar, ein heilskapleg plan for opplæringa i kyrkjelyden frå dåpen til barnet er 18 år.

I haust kan me dessutan sjå fram til besøk av biskopen. Han skal visitera både Ytre Arna og Arna sokn i dagane 6.-8. og 11. desember. Mellom mykje anna vil han delta på skulegudsteneste med Ytre Arna ungdomsskule, og me får visa han muséet vårt, som me er så stolte over. På sundagen vert det visitasgudsteneste i Arna kyrkje, og så har biskopen lova å koma ut til Ytre Arna og ha andakten på felleskonserten. Så her er mykje å glede seg til!

SLEKTERS GANG

Døypte:

ARNA SOKN

- 15.05.2016 HERMAN MØN LEVERSEN
- 15.05.2016 EMILIA AKSELBERG NESTEGÅRD
- 22.05.2016 IVAR KRONEN SJURSAETER
- 29.05.2016 LINNEA SMITH SJERTSEN
- 05.06.2016 LAURITZ HJORTLAND CLAUSSEN
- 05.06.2016 LINEA MOE FUGLESTAD
- 12.06.2016 MAJA ROSENVINGE ARNTZEN
- 12.06.2016 EIRIL MARI SLETTEN
- 19.06.2016 ELIAS SKÅLEVIK EVENSEN
- 19.06.2016 FRIDA BJØRNESVIK RIVENES
- 19.06.2016 JENNY MATHISEN WOLL
- 10.07.2016 JAKOB STOKNES HEMRE
- 10.07.2016 NELLY SEEBERG-RISNES
- 10.07.2016 HELENE UNNELAND
- 07.08.2016 FELISE AARDAL
- 21.08.2016 EMMIE OSMUNDSEN DJØNNE
- 21.08.2016 ODIN AARDAL FRUGÅRD
- 21.08.2016 TIRIL MAGNESEN-VEVLE
- 21.08.2016 ELLINOR BRATLI NORDANG
- 21.08.2016 ELLINOR SØDERBERG

YTRE ARNA SOKN

- 12.06.2016 AKSEL HAUGE ESPEVIK
- 03.07.2016 SANDRA SJØHOLM-KAASTAD
- 28.08.2016 CASPAR MARTIN BANAS
- 28.08.2016 LEIA GONZALEZ THORSEN
- 28.08.2016 AMANDA AADLAND DAHLE

Døde:

ARNA SOKN

Gravferd:

- 03.06.2016 GURI JORUNN RIVENES
- 17.06.2016 DAGFINN BOGE
- 30.06.2016 INGA SIGFRIDA SANDVIK
- 01.07.2016 JOHAN BJØRGÅS
- 05.07.2016 MARIT HAMMERSLAND
- 12.07.2016 EINAR GJERDE
- 14.07.2016 SIGRUN MJØS SONGSTAD
- 04.08.2016 GERD HAUGLAND
- 09.08.2016 REIDUN SKJELSTAD
- 19.08.2016 MAGNHILD ÅSHEIM
- 19.08.2016 JOHAN ROLLAND
- 26.08.2016 REIDUN ELIASSEN

YTRE ARNA SOKN

- 05.07.2016 MARGIT STAVENES
- 28.07.2016 TORLEIF KRONEN
- 02.08.2016 AUDUN RIVENES
- 18.08.2016 KÅRE YTREARNE
- 23.08.2016 ANNA EIDE
- 30.08.2016 LEIF BERNHARD BOGE

Vigde:

ARNA SOKN

- 28.05.2016 BEATE FOSSE OG LARS TORE HAUGE
- 04.06.2016 ODA SOLBERG KNUTSEN OG MAGNUS FIVELSDAL PEDERSEN
- 18.06.2016 HELENE LJONES
- OG PETER BENJAMIN BORGEBHAVEN
- 25.06.2016 SILJE ELIN MINDE OG BJARTE SANDE
- 09.07.2016 LINN-KRISTIN RAMSDAL
- OG JONAS CSABA OVREDAL PEDERSEN
- 09.07.2016 KATRINE NIPEN OG ROALD SKJOLDHEIM
- 23.07.2016 RAGNE MARIE BRESTEIN
- OG MORTEN ANDRE ABILDGAARD
- 06.08.2016 KAROLINE HOVDEN EIDE OG SIVERT LØKKEN
- 27.08.2016 INGER BJØRKE OG STIAN TVEIT

Velkommen til kyrkje

25.09.2016

19 sundag i treeiningstida. Luk 9,57-62
Arna kyrkje kl. 11:00: Temagudsteneste: Bibelen – open for alle. Øystein Skauge. Dåp. Nattverd. Takkoffer til Arna kyrkjelyd sin barnehage.

Ytre Arna kyrkje kl. 11:00: Gudsteneste. Ingvar Fløysvik. 50-årskonfirmantar. Dåp. Takkoffer til kyrkjelydsarbeidet. Sundagsskule.

02.10.2016

20. sundag i treeiningstida. Luk 11,3

Arna kyrkje kl. 11:00: Hausttakkefest. Jan Kåre Jakobsen. 4-årsbok. Takkoffer til Barnevakten.

09.10.2016

21 sundag i treeiningstida. Luk 12,13-21

Arna kyrkje kl. 11:00: Gudsteneste. Jan Kåre Jakobsen. 50-årskonfirmantar. Dåp. Nattverd. Takkoffer til Barne- og ungdomsarbeidet.

Ytre Arna kyrkje kl. 11:00: Gudsteneste. Ingvar Fløysvik. Dåp. Nattverd. Takkoffer til Blå kors.

16.10.2016

22 sundag i treeiningstida. Luk 10,25-37

Arna kyrkje kl. 11:00: Gudsteneste. Ingvar Fløysvik. Dåp. Nattverd. Takkoffer til Misjonsprosjektet.

23.10.2016

23 sundag i treeiningstida. (Matt 24,35-44)

Arna kyrkje kl. 11:00: Temagudsteneste: «Det gamle testamentet på 20 minuttar». Jan Kåre Jakobsen. Dåp. Nattverd. Søndagsskule. Takkoffer til Kyrkjelydsarbeidet.

Ytre Arna kyrkje kl. 11:00: Temagudsteneste. Arvid Fosse. Dåp. Nattverd. Sundagsskule. Takkoffer til Sjømannskyrkja.

30.10.2016

Bots- og bønedag. Luk 15,11-32

Arna kyrkje kl. 11:00: Gudsteneste. Jan Kåre Jakobsen. Allment skriftemål. Nattverd. Takkoffer til Menighetsfakultetet.

06.11.2016

Helgemesesundag. Luk 6,20-23

Ytre Arna kyrkje kl. 11:00: Gudsteneste. Ingvar Fløysvik. Nattverd. Sundagsskule. Takkoffer til det diakonale arbeidet i kyrkjelyden.

Arna kyrkje kl. 18:00: E. Hovland. Allehelgensmesse. Nattverd. Prosjektkor og musikarar. Olav Arne Steinkopf og Jan Kåre Jakobsen. Takkoffer til barne- og ungdomsarbeidet

13.11.2016

26 sundag i treeiningstida. Luk 13,10-17

Arna kyrkje kl 11:00: Gudsteneste. Arvid Fosse. Dåp. Nattverd. Søndagsskule. Takkoffer til kyrkjelydsarbeidet.

20.11.2016

Kristi kongedag. Joh 9,39-41

Arna kyrkje kl. 11:00: Gudsteneste. Jan Kåre Jakobsen. Nattverd. Søndagsskule. Konfirmantdeltaking. Sundag for forfylgde. Takkoffer til Åpne dører.

Ytre Arna kyrkje kl. 11:00: Familiegudssteneste. Ingvar Fløysvik. Lys vaken - 2. klasse. Nattverd. Sundagsskule. Takkoffer til Stefanusalliansen.

27.11.2016

1. sundag i adventstida. Matt 21,1-11

Arna kyrkje kl. 11:00: Temagudsteneste: «Det står skrive!». Arvid Fosse. Dåp. Takkoffer til Kirkens ressurssenter mot vold og seksuelle overgrep.

Ytre Arna kyrkje kl. 19:00: Lysmesse. Ingvar Fløysvik. Nattverd. Takkoffer til Kyrkjelydsarbeidet.

04.12.2016

2. sundag i adventstida. Joh 14,1-4

Arna kyrkje kl. 11:00: Gudsteneste. Arvid Fosse. Dåp. Nattverd. Søndagsskule. Takkoffer til Kyrkjelydsarbeidet.

Ytre Arna kyrkje kl. 11:00: Gudsteneste. Jan Kåre Jakobsen. Nattverd. Sundagsskule. Takkoffer til Kyrkjelydsarbeidet.

YTRE ARNA OG ARNA KYRKJELYDAR

Tlf: 55 36 22 70

E-post: arna.menighet@bergen.kirken.no
ytre.arna.menighet@bergen.kirken.no

Postadresse: Arna kyrkjekontor

Pb 64 Indre Arna, 5888 Bergen

Heimeside Arna kyrkjelyd: www.arnakyrkje.no

Heimeside Ytre Arna kyrkjelyd: www.ytrearnakyrkje.no

Arna kyrkjelyd på Facebook: www.facebook.com/arnakyrkje

Vil du gje ei gave til kyrkjelydane?

Kontonummer Arna: 3633.07.10831

Kontonummer Ytre Arna: 3633.30.02625

Besøksadresse: Lakslia 21, (Kyrkjelydshuset Indre Arna

Opningstid: Tysdag til fredag 10 – 14
Torsdag 10-13

Kirketorget i Aasegården tar i mot henvendelser ang. dåp, vigsel og gravferd: **Tlf.: 55 59 32 10.**

Soknerådsleiar Arna: Kari Secher

Soknerådsleiar Ytre Arna: Jorunn Haukås

DEI TILSETTE I KYRKJELYDANE

Sokneprest Jan Kåre Jakobsen

E-post: jj656@kirken.no
Tlf: 55 36 22 74
Tlf: 55 24 42 48 – heim

Prest Arvid Fosse (Arna/Osterøy)

E-post: af667@kirken.no
Tlf.: 416 52 363

Sokneprest Ingvar Fløysvik

E-post: if952@kirken.no
Tlf: 55 36 22 75

Kateket Cathrine Snipsøyr

E-post: cs262@kirken.no
Tlf: 55 36 22 72

Adm.leiar i Arna: Marianne W. Fanebust

E-post: mf934@kirken.no
Tlf: 55 36 22 71

Adm.leiar og medarbeidarkoordinator i Ytre Arna:

Benthe Veile
E-post: bv467@kirken.no
Tlf: 55 36 22 73

Medarbeidarkoordinator Arna Møyfrid Opheim

E-post: mo532@kirken.no
Tlf 55 36 22 78

Trusopplærar i Ytre Arna: Marianne V. Hjortland

E-post: mh798@kirken.no

Trusopplærar i Arna: Gro Eman

E-post: ge427@kirken.no

Kyrkjeterar Monica Ohr

Epost: mo886@kirken.no

Tlf.: 55 36 22 76

Diakon Ytre Arna: Marit Bjørsvik

E-post: mb588@kirken.no

Kantor i Arna: Olav Arne Steinkopf,

Epost: os377@kirken.no

Tlf.: 55 36 22 98

Kantor i Ytre Arna: Bjørn Bergmann

E-post: bjorn.bergmann@bkkfiber.no

KYRKJELYDSBLAD FOR ARNA

Postboks 64 Indre Arna, 5888 Bergen

Utgjevar: Sokneråda i Arna

Redaktøransvar: Magne Fonn Hafskor
mobil: 92294877 / epost: eyecu@online.no

Annonseansvarlig: Torill Hatlebrekke Husebø
Mobil: 995 50 787 / epost: thh@bkkfiber.no

Lokal redaksjonsnemnd: Tor Oddvar Holmfjord, Ingvar Fløysvik, Harald Haugsvær og Olav Vikse.

Blad nr. 5 -2016 kjem ut torsdag 24. november.

Frist for levering av stoff er: fredag 4. november.

Redaksjonen avsluttast fredag 11. november.

Redaksjon kyrkjelydsblad Arna:
tor.holmfjord@bkkfiber.no

Vakthavande prest etter kl 17.00 og på
Søn- og helgedagar: Tlf. 954 79 157

Sommarkonkurranse i nr 3.16

Rette svar skal vere:

- Haukeland gamle jernbanestasjon
- Espeland fangeleir
- Hjelle bakeri på Trengereid
- Garnes Barneskule
- Bilde på mur i Ytre Arna sentrum
- Redningshytta på Gullfjellet

Vi fekk inn mange rette svar denne gongen.

Vinnaren som blei trekt ut, er:

Gerd Karin Vedaa. Utlobakken 71. Indre Arna
Og gåvekort på kr. 200,- kan hentast på
Arna kyrkjekontor.

Gratulerer!

Ytre Arna barnevokal

Øver kvar torsdag kl. 17.00-18.00 i Ytre Arna kyrkje. Born frå 2. klasse og oppover er velkomne til å delta. Koret deltek på gudstenester og andre arrangement.

Leiar: Anita Brattaule Frekhaug.

Arna og Ytre Arna kyrkjekor

Øvingar tysdagar frå kl 19.00 til 20.30.

Arna kyrkjelydshus/Arna kyrkje.

Deltek på gudstenester, konserter og andre høve. Nye medlemer er velkomne!

Ta evt. kontakt med kantor Olav Arne Steinkopf.

Lager skulpturer av barnebarna

84 år gamle Sverre Myklebust lager skulpturer av barnebarna sine i hagen på Espeland i Arna. Tre skulpturer er allerede ferdige, og han har satt av plass til den fjerde.

AUDUN STØLÅS, TEKST OG FOTO

Sverre Myklebust i hagen sin på Espeland med tre skulpturer av barnebarna. Han har laget plass til den fjerde skulpturen av det yngste barnebarnet.

Det begynte for fem år siden da en stor stein raste ut i hagen en regnfull høstdag. Sverre ønsket å lage en skulptur oppå steinen. Han laget en skulptur av en liten jente. Da barnebarnet Victoria, som nå er 13 år, så skulpturen, utbrøt hun: «Det er meg du har laget». Sverre var til å begynne med ikke helt enig i det. Men etter hvert kom de til at det var en skulptur av Victoria. Da spurte det eldste barnebarnet, Daniel, som nå er 14 år: «Kan du lage en skulptur av meg også?». Og det gjorde Sverre. Daniel er en dyktig fotballspiller, og skulpturen av han ble laget med løftede armer etter en scoring og med en fotball under den ene foten.

Nikolai, som nå er 8 år, er meget bilinteressert, og på skulpturen av ham holder han en bil i hendene. Nå er det bare det yngste barnebarnet, Emilie som nå er 6 år, som mangler. Sverre har tatt mål og har bilder, slik at når inspirasjonen kommer, setter han i gang for fullt.

Det er mye arbeid med å lage en slik skulptur. Sverre bruker armeringsjern som blir støpt fast i fjellgrunnen. Så former han de ulike kroppsdelene av kyllingnetting og dekker dem med kluter. Han bruker cement både på innsiden og utsiden av skulpturene. I begynnelsen var det mye å finne ut av, men det har gått bedre og bedre, sier Sverre Myklebust.

Sverre Myklebust er en dyktig og anerkjent kunstmaler. 14 år gammel laget han sitt første oljemaleri. Da han kom til Bergen, studerte han maleri i to år hos Gabriel Dahl, før han gikk på Kunsthåndverkskolen. Der var den kjente kunstmaleren Knut Glambek blant hans lærere. Senere gikk han et år på malerskole i Odense i Danmark.

Sverre Myklebust er en kirkenes mann. Han har gått i kirken siden han som liten gutt gikk i Leikanger kirke på Stad sammen med mor, far og sine søskener. Sverre har alltid vært veldig interessert

i kirkebygg. Når han er på reise, vil han gjerne se hvordan de kirkene han kommer til, ser ut innvendig. I mange år jobbet han som maler i Bergen kommune og drev med vedlikehold i alle byens kirker.

Han er også en bedehusets mann og er med på Betania bedehus på Lone. Men når det er gudstjeneste begge steder søndag klokken 11, velger han alltid kirken. Det er forkynnelsen som er det viktige for Sverre Myklebust. Han synes han får mest ut av det når presten i sin preken holder seg til teksten, og når de preker fra prekestolen. Da når lyden bedre ut, sier han.

Sverre Myklebust er også kjent som en venn av Israel. Og spesielt av jødene, legger han til. Han husker fra sin barndom i krigsårene at jødiske familier ble pågrepet og sendt ut av landet. Vi opplevde det som forferdelig, men trodde at de skulle i en slags arbeidsleir, og at de ville komme hjem igjen etter krigen. Vi visste ikke da hvor ille det egentlig var.

Sverre har besøkt Israel tre ganger, to av dem under Løvhyttefesten. I bunaden sin gikk han da i tog i Jerusalem sammen med jøder og kristne fra hele verden.

Det var en stor opplevelse å se hvor glad jødene ble over at kristne fra hele verden gikk sammen med dem i tog, sier Sverre. Han oppdaget at barna i Israel likte godt å samle på flagg. Siste gang han deltok på Løvhyttefesten, tok han med seg 40 norske flagg, og de forsvant på et øyeblikk.